

Michael Cobabus

Programma, Quo Rector Universitatis Rostochiensis Michael Cobabus, S.S. Th. D. & Mathem. P.P. Ad Exequias, Quas Elisabethae Schutziae, Viri ... Dn. Valentini Beselini, Civis quondam ac Cerevisiarii ... relictæ Viduæ, Matri suæ desideratissimæ Filia moestissima Margareta Elisabetha, paratas cupit, Omnes omnium Ordinum Cives Academicos ... invitat

[Rostock]: Kilius, 1659

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn775787353>

Druck Freier Zugang

Cobabus, M.,
in
E. Schütze, *(Schütze)*
viduam V. Beselin.
Rostock, 1659.

47

PROGRAMMA, 128.

Quo
RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

MICHAEL COBABUS,

S. Th. D. & Mathem. P. P.

AD

Exequias,

Quas

ELISABETÆ
SCHUTZIÆ,

VIRI Prudentissimi ac integerrimi

DN. VALENTINI BESELINI,

Civis quondam ac Cerevisiarii apud
nos spectatissimi relictæ Viduæ,

Matri suæ desideratissimæ

Filia mæstissima

MARGARETA ELISABETA,

paratas cupit,

Omnes omnium Ordinum Cives Aca-
demicos peramanter invitat.

Litteris KILIANIS, ANNO M. DC. LIX.

243

Unt pro dolor! hæc tempora, ut potius videatur continere mortem, aut parvi æstimare, quam timere magnopere, cum tot nos in præfenti casus urgeant, quicam momentis singulis inferre, & evitari vix satis possint. Nihilominus tamen singularis felicitatis est, inter medias clades exire, atque dum circum undique cadunt fulmina, & grando ingruit, tecto recipi. Nemo enim tam demens vecorsque est, qui non periculosa & turbida cum quietis & tutis mutari velit. Quod jam pridem precata à DEO, post excessum mariti desideratissimi, votis assiduis fœmina optata est ELISABETA SCHÜTZIA, id tandem consecuta, & leni ac placido obitu rebus humanis non tantum, sed malis omnibus etiam, quæ aut nunc vexant patriam, aut evenire unquam possunt, exempta est. Nunquam enim hæc vita calamitate atque miseriâ vacua, & per viçes quasdam eam perpetuò, quod Euripides dicebat, gaudium versat ac dolor. Simul ac nascendo prodimus in lucem, & hunc commu-

nem

nem haurimus spiritum, velut in quoddam erga-
stulum atq; pistrinum mittimur, ubi mille arum-
næ, mille calamitates casusq; innumerabiles nos
exercent ac defatigant. Neq; n. ullus euripus tot
in se resorbetur æstibus redditurq; quot nos mor-
tales miseri in hac vita assiduè vicibus volvitur
& agitatur. Et hoc maximè tempore omnia ad
ruinam, atq; interitum patriæ, nisi Deus propitius
à machina intervenerit, videntur spectare. Quod
si in Tragœdiis felices pronunciarum legimus, quibus
pereunte patriâ mori contigit: quidni & bene cum
Nostra actum existimabimus, quæ antequam ex-
cidatur penitus patriæ salus vitâ cum morte com-
mutavit? Quocirca cum longè deterior nostra cõ-
ditio, quàm defuncta sit, danda nobis opera est,
ut animum ita instituamus, quò paratus in omnes
casus hanc diritatem temporum sine molestia su-
perare possit. In isto a funere fœminæ optimæ nos
ita comparemus, ut, cum magno ornamento suo
sexui hætenus fuerit, & rectè æstimasse virtutes ejus
& studiosissimi ejus honoris fuisse videamur. Non
quidem uti digna videbatur ejus virtus, sed uti festi-
nantibus necesse fuit, quod paullo serius de ea ap-
pellaremur. Nata igitur est Rostochl d. XXIV.
Febr. anno recuperatæ gratiæ clo lœc III. Patre vi-
ro nobilitis. ac Consulit. Dn. JOACHIMO Schügen
Consule hujus reipublicæ quondam amplissimo,
gravissimoq; Matre ELISABETA GERDESIA, rarissi-
mi

mi exempli fãmينا. Avum paternum sortita fuit
NICOLAUM Schützen / Senatorii ordinis virum
apud Gústrovienses longè prudentissimum ;
Aviam paternam ANNAM Stoislowen / ex nobili
& pervetusta STOISLOVIORUM familia oriundam,
NICOLAI STOISLOVII, Senatoris Gústroviensis &
BRIGITTÆ KLEVENOVÆ filiam, Avum maternum
habuit JOACHIMUM GERDESIUM, Civem apud nos
honoratissimum, & antiquis moribus virum ;
Aviam maternam CATHARINAM, MATTHÆI CRÜ-
GERI, Civis apud Vismarienses inculpatissimi filiã.
Proavũ Paternũ comendare habuit JOACHIMUM
Schützen / apud Illustrissimũ PRINCIPEM HENRICUM
augustissimæ memoriæ Dioceseos Gústroviensis
Stargardensis & Schwanensis Capitaneũ, ut & Se-
natorẽ Gústroviensẽ, in qua gemina provincia ad-
ministranda, dum fata Deusq; sinebant, luculen-
ter prudentiã suam atq; solertiam probavit. Pro-
aviam paternam MARGARETAM Winkelmans /
CHRISTOPHORI Klevenowen / Consulis Gústroviẽsis
relictam viduam, matronam virtutibus, quæ eum
quidem sexum maximè decent, conspicuam.
Proavum maternum laudavit HENRICUM GERDE-
SIUM, Consulem de Rep. Rostochiensi multis
modis optimè meritum ; Proaviam maternam
ELISABETAM, BRANDANI Schmiedes / Consulis
apud Vismarienses commendatissimi, filiam, san-
ctissimis & incorruptissimis moribus matronam

Ex.

Ex his Parentibus præclaris cum nata esset, vix potuit carere eâ morum sanctitate & virtutum excellentiâ, quæ in ipsis ante probata fuerat. Vereri Parentes, administrare commissas partes, haurire & exercere pietatis præcepta, atq; imprimere animo penitus amorem & reverentiam Numinis, modeste & sanctè se gerere, hæ artes ipsius, hoc institutum ejus perpetuum fuit, cum domi & sub Parentum potestate ac disciplina unâ cum fratribus & cæteris sororibus ageret. E fratribus quidem, plenis mæroris ac luctûs acerbissimi, adhuc superant & aurâ vitali vescuntur (utinam verò quàm diutissimè!) vir Nobilissimus, Amplissimus & Consultissimus DN. NICOLAUS Schûke/ J. V. D. & antehac Codicis in Academia nostra Professor celeberrimus, nunc verò Reverendi Capituli Lubecensis Syndicus benemerentissimus; alter HENRICUS Schûke/ Hæreditarius in Grossenstove/ Vir nobilis, prudentiâ atq; integritate singulari spectatus. Anno clò lpc XXVII, d. XVIII. Septembris, viginti quatuor admodum annorum Virgo nupsit VALENTINO Beselin/ Civi & Cerevisiario apud nos olim unicè charo & adamato. Tam auspiciatò atq; feliciter, ut nihil propemodum conjuges sperare sibi optareq; bonorum haberet, cujus non largiter compositi fuerint. Si Euripidem audimus, Scenicum illum, ut appellavit Cicero, Philosophû, hoc primum est, quod vitam jucundam beatamq; efficiat,

Cum

Cum fecundi lucent thalami

De se genitæ flore juvenæ.

Liberos omninò tres edidit, ut pote JACOBUM qui d. XXIII. Aprilis anni superioris letho datus est, rebusq; humanis supremū valere dixit & plaudere: JOACHIMUM itidē, quem in primo ætatis flore, atra etiam, ut cum Poëta loquamur, abstulit dies; & deniq; MARGARITAM ELISABETAM, quæ adhuc divinā benevolentiam superat, cui in tam duro tristissimoq; rerum statu mitius Numen & meliora fata precamur. Quantā curā prudentiamq; in educandis liberis usa fuerit, quanto amore ac fide suum sibi maritum profecuta, nemini non constare arbitramur. Orbata anno clō lōc XXXV. die XXVIII, Martii dulcissimi mariti consortio ad vota secunda transire noluit, sed summā sanctitatis & innocentie laude viduitatis suæ annos confecit! Igitur quemadmodum domi id præcipuè agebat, ut sacrarum literarum lectioni invigilaret; ita in id potissimū egrediebatur forās, ut verbum divinum auscultaret. Nam & publicis sacris interfuit diligenter, usaq; Dominicæ cœnæ viatico persæpe est: & privatim quoq; pietatem suam probavit. Ante annos jam aliquot malè habere cepit: at non deerat spes fore, in melius ut subinde restitueretur. Quæ corrupta mox tamen atque eversa penitus est. Namq; ante ipsas IV. hebdomadas tabe & aliis Symptomatibus correpta prorsus cepit

cepit decumbere. Quare cum animadverteret
prudenter, instare propediem horam, quam ha-
bitura novissimam esset, ad Deum se convertit to-
tam, accersitoq; Ministro Verbi, Viro reverendæ
dignationis clarissimæq; eruditionis M. JOHANNE
STEINIO, Pastore ad D. Nicolai meritissimo. P. L. C.
d. XX. Febr. hujus anni, sacrosancto viatico in-
strui animam iterum curavit. Donec d. XXII. Fe-
bruarii mensis, horâ nonâ matutina inter medias
preces atq; suspiria, quibus se Servatori optimo
commendabat, placido obitu obdormiret, cum
annos quasi LVI. fecisset vivens. Hæc sunt, quæ de
Ornatissima foemina exponere voluimus. Erant
infinia alia quidem, & non indigna commemo-
ratu: sed ea explicare singula, temporis angustia
prohibet. Nemo rectius vitam instituit, quàm qui
assiduè reputat se moriturum. Quemadmodum
miles dormiens arma de pariete suspendit; vigi-
lans & irruentem hostem metuens, eadem cum
induit, tum ad manum habet: ita homo à mortis
irruptione sibi nihil metuens, securè indormit vi-
tiis: idem instantem expectans arma induit justi-
tiæ, ut dignus reddatur illa quæ ventura sunt effu-
gere. Egregia igitur res est mortem condiscere.
*Vivere, ait Seneca, totâ vitâ discendum est: & quod
magis fortasse miraberis, totâ vitâ discendum est
mori. Bene & ille: Quod si ab initio secum homines per-
penderent, inquit, mortales se esse, ac posteaquam paul-
lulum*

Nullum hoc temporis in vita fuerint peregrinati, hinc reli-
ctis rebus terrenis omnibus, velut è somno migraturos,
profecto & prudentius circumspectiusq; vitam duce-
rent, & cum emoriendum esset, minus angerentur.
Non ulla res igitur magis proderit, quàm cogita-
tio mortalitatis. Hoc affigamus animo, hoc no-
bis subinde dicamus: **MORIENDUM EST.**
Non dignus est, ait Cyprianus, in morte accipere sola-
tium, qui se non cogitavit esse moriturum. Optimè ne-
scio quis Poëtarum:

Si vivam tanquam moriturus, non moriar tùm
Cùm moriar: moritur semper qui vivere credit.

Quod reliquum est, adhortamur vos sedulò, **CI-**
VES NOSTRI, ut præstantissimæ scæminæ exe-
quias, quæ ad H. I. deinde futuræ sunt, frequentes
eatis. Id igitur ut faciatis, etiam atque etiam
vos monemus.

ROSTOCHI d. ultimo Februarii mensis
Anni clb / lpc LIX.

CONVENTUS fiet in Aede NICOLAÏANA.

cepit decumbere. Quare cum
prudenter, instare propediem
bitura novissimam esset, ad De
tam, accersitoq; Ministro Ver
dignationis clarissimæq; erudi
STEINTO, Pastore ad D. Nicolai
d. XX. Febr. hujus anni, sacro
strui animam iterum curavit. D
bruarii mensis, horâ nonâ mat
preces atq; suspiria, quibus se
commendabat, placido obitu
annos quasi LVI fecisset viven
Ornatissima fœmina exponere
infinica alia quidem, & non in
ratu: sed ea explicare singula,
prohibet. Nemo rectius vitam i
asiduè reputat se moriturum.
miles dormiens arma de parie
lans & irruentem hostem met
induit, tùm ad manum habet:
irruptione sibi nihil metuens, s
tiis: idem instantem expectans
tiæ, ut dignus reddatur illa qua
gere. Egregia igitur res est m
Vivere, ait Seneca, totâ vitâ discere
magis fortasse miraberis, totâ
mori. Bene & ille: Quod si ab imiti
penderent, inquit, mortales se esse,

verteret
quam ha
vertit to
verendæ
IOHANNE
o. P. L. C.
atico in
XII. Fe
r medias
optimo
et, cum
quæ de
s. Erant
memo
angustia
uam qui
modum
lit; vigi
em tùm
à mortis
ormit vi
uit justi
unt effu
discere.
quod
dum est
nines per
am paul
lulum

